

Teorija libida po psihoanalizi, neofrojdzizmu i analitičkoj psihologiji

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 12 | Nivo: Filozofski fakultet, Novi Sad

UVOD

Libido, latinski naziv, u osnovi nosi značenje požude, a prvi put se pominje krajem XIX veka u psihijatriji kao termin koji treba da označi stepen genitalnih interesovanja kod pacijenta.

Početak XX veka pojam libido preuzela je psihoanaliza u čijem terminološkom sistemu zauzima fundamentalnu ulogu. U samom početku libido je vezan za seksualni instinkt, da bi kasnije dobio sve raznovrsnije odlike od kojih su mnogi deseksualizovani. U laičkoj javnosti termin je vezan za seksualnu dinamiku i delio je sudbinu sa stresom.

Ovaj rad je pokušaj da se prikaže teorija libida od njenog začetka, koji se vezuje za ime Sigmunda Frojda, te njene dalje evolucije preko tzv. neofrojdzizma čija je predstavnica Karen Hornaj i analitičke psihologije Karla Gustava Junga.

FROJDOVA ANALIZA TEORIJE LIBIDA

Na temelju kliničkih zapažanja Frojdova pažnja bila je usmerena na značaj seksualnosti u stvaranju umnih poremećaja. Hipnotička terapija koju je on primenjivao na histerične bolesnike pokazala je da su zaboravljeni seksualni doživljaji često bili koren teškoća.

Frojd je zaključio da, dok seksualni nagoni lako mogu biti vezani za raznovrsne predmete, a seksualno uzbuđenje i zadovoljenje može se ostvariti na razne načine, dotle seksualni instinkt sam po sebi nije jednostran. Seksualnost nije instiktivni nagon usmeren prema suprotnom polu čiji je cilj genitalno zadovoljenje. Osim usnog i črnog nagona, Frojd ustanovljava i druge sastavne nagone seksualnosti – sadizam i mazohizam, egzibicionizam i voajerizam.

Ukratko, Frojd je umnogome doprineo našem poznavanju raznovrsnosti faktora koji mogu podsticati seksualni nadražaj ili mogu postati uslov za zadovoljavanje.

Faza razvića seksualnosti ili teorija libida počinje već od treće godine života, a manifestuje se kroz prve nadražaje polnih organa, redovno pojavljivanje perioda infantilne masturbacije odnosno genitalnog zadovoljenja. Seksualni ciljevi ovog životnog doba u najprisnijoj su vezi sa istovremenim seksualnim izražavanjem. Za teoriju libida je, po Frojdu, najinteresantnija faza razvića seksualnosti. Naime, pomoću temeljnog psihoanalitičkog ispitivanja neuroza kod odraslih, bilo je moguće otkriti i one faze u razvoju libida koje su dalje unazad. Iz toga možemo reći kako se seksualni život formira, još u detinjstvu, pre nego što nastane primat genitalija, koji se priprema u prvoj infantilnoj epohi pre doba latentnosti (između 7 i 11 godine), a trajno organizuje počev od doba puberteta.

“U tom prvom vremenu postoji neka vrsta labave organizacije nazvana PREGENETALNA. Ali u proćelju te faze nisu genitalni parcijalni nagoni već sadistički i analni nagoni. Suprotnost muškog i ženskog ovde još ne igra nikakvu ulogu; namesto nje dolazi suprotnost između aktivnog i pasivnog, koja se može nazvati pretećom seksualne polarnosti a sa kojom se kasnije i spaja. Ono što nam se u radnjama te faze javlja kao muško, kad ih posmatramo sa gledišta genitalne faze, pokazuje se kao izražaj jednog nagona osvajanja koji lako prelazi u svirepo. Težnje sa pasivnim ciljem vezuju se u to doba za vrlo značajnu erogenu zonu oko izlaza creva. Nagon za gledanjem i znanjem počinje se snažno javljati, genitalni organ učestvuje u seksualnom životu u stvari samo u svojoj ulozi kao organ izlućivanja mokraće. Sadističko-analna organizacija je najbliži prethodni stupanja za fazu primata genitalnih organa. Iza sadističko-analne faze u razvoju libida dobijamo još jedan pogled na jedan raniji, još primitivniji stupanj organizacije, na kome erogena zona usta izigrava glavnu ulogu. Radi se, naravno, o sisanju”. (S. Frojd “Uvod u psihoanalizu” str. 306)

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com